

عنوان مقاله:

ارزیابی معماری ایرانی و تعاملات اجتماعی در فضاهای فرهنگی

محل انتشار:

مجله اندیشه های نو در علوم جغرافیایی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سپیده کمائی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

احمد رضا کابلی

خلاصه مقاله:

میزان موفقیت فضاهای فرهنگی همواره در گرو حضور انسان و بهره گیری از همچنین فضاهایی بوده است. وجود فضاهای فرهنگی علاوه بر احیای فرهنگ و هنر، در پی افزایش تعاملات اجتماعی و همبستگی انسانی بوده است. یکی از اصلی ترین دیدگاه های معماری ایرانی توجه به بعد اجتماعی انسان و نیاز او به حضور در اجتماع است. در این مقاله سعی شده است بر اساس مطالعات کتابخانه ای و میدانی و تحلیل محتوایی پیرامون مبانی نظری پژوهش، به بررسی و ارزیابی تاثیر شاخص های معماری ایرانی و ویژگی های منحصر به فرد آن بر روی تعاملات اجتماعی انسانها در فضاهای فرهنگی پرداخته شود و فرض شده است فضاهای فرهنگی بستری متشکل از فعالیتها و روابط اجتماعی و انسانی است و در پایان پس از تحلیل های صورت گرفته مشخص گردید هویت معماری ایرانی و عناصر تشکیل دهنده آن منطبق با نیازهای هویتی انسان و هویت اجتماعی اوست و همواره توجه به این شاخص ها و عناصر موجب دعوت او به برقراری ارتباط و تمایل به مشارکت در تعاملات اجتماعی است.

کلمات کلیدی:

عناصر هویت ساز، معماری ایرانی، تعاملات اجتماعی، فرهنگ، فضای فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1955906>

